Noraksts

Pirmstiesas izmeklēšanas Nr.11087104414

Arhīva Nr.K27-0216-15/24

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2015.gada 24.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs, tiesnesis I.Dzenis,

ar tiesas sēžu sekretāri S.Tretjakovu, tulci N.Beruli,

piedaloties prokuroram K.Kalniņam,

aizstāvim, zvērinātam advokātam K.Groznei-Kļusovai,

cietušajai, /Cietušais/,

2015.gada 23.-24.aprīlī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3 krimināllietu ar pirmstiesas izmeklēšanas Nr.11087104414, kurā:

/Apsūdzētais/, personas kods /personas kods/, apsūdzēta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas izmeklēšanas laikā tiesa, -

konstatēja:

/Apsūdzētais/ izdarīja par zādzību nelielā apmērā, un proti:

2014.gada 17.martā, ap plkst.11.20, /Apsūdzētais/, atrodoties Rīgas domes ēkās 104.kabinetā, Rīgā, Rātslaukumā 1, tīši, mantkārīgu tieksmju vadīta, zādzības izdarīšanas nolūkā piegāja pie galda, uz kur atradās novietota Rīgas domes darbinieces /Cietušais/ rokassomiņa. Pēc kā, /Apsūdzētais/, uzskatot, ka viņas darbības neviens nenovēro, atvēra /Cietušais/ rokassomiņu, kurā atradās naudas maks, no kura paņēma /Cietušais/ naudas līdzekļus EUR 100 apmērā.

Tādā veidā /Apsūdzētais/ nozaga /Cietušais/ piederošo naudu, nodarot materiālu kaitējumu EUR 100 apmērā.

Ar savām darbībām /Apsūdzētais/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Krimināllietā kaitējuma kompensāciju pieteica cietusī /Cietušais/ 100 eiro apmērā.

Tiesas sēdē apsūdzētā /Apsūdzētais/ (turpmāk tekstā – Apsūdzētā) sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, **neatzina** un liecināja, ka 2014.gada 17.martā ap plkst.11.20 viņa ieradās Rīgas domē 104.kabinetā, pēc deputāta /Persona/ lūguma. Tā kā jau agrāk vairākkārt biju gājusi pie /Persona/, viņa zināja, kur atrodas deputāta kabinets. /Persona/, viņu ieraugot, sasveicinājās un paskaidroja, ka aizies uztaisīt kafiju. /Persona/, neaizvērdams kabineta durvis, aizgāja uz zāles pretējo pusi, kur atrodas virtuve. Viņa paspēra aptuveni divus soļus iekšā kabinetā. Redzēja, ka tur neviena nav. Kabinetā praktiski neiegāja, jo saprata, ka negrib savu salijušo mēteli atstāt kabinetā, tāpēc aizgāja un pakāra to nodaļas zālē, kur sēž sekretāre. Kabineta durvis palika vaļā. Pēc tam viņa aizgāja pie /Persona/ uz virtuvi un kopā ar /Persona/ aizgāja uz kabinetu. Saruna ar /Persona/ ilga aptuveni stundu, sarunā neviens cits nepiedalījās.

Apsūdzētā tiesas sēdē atteicās atbildēt uz jautājumu, vai viņa paņēma minētajā kabinetā esošo naudu, proti, 100,- EUR (viens simts eiro). Tiešām divu Rīgas domes darbinieku klātbūtnē pašrocīgi uzrakstīja, ka ir paņēmusi 100 eiro un apņemas atgriezt, taču to ir darījusi Rīgas domes darbinieku morāla spiediena dēļ. Viņai ne viens nav draudējis, bet viņa pati ir sapratusi, ka labāk ir tā uzrakstīt.

Novērtējot Apsūdzētās paskaidrojumus, cietušās un liecinieku liecības, pārbaudot krimināllietas materiālus, tiesa secina, ka Apsūdzētās noziedzīgās darbības ir pareizi un pamatoti kvalificējamas pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, kā tas norādīts šajā spriedumā, viņas vaina ir pilnībā pierādīta ar tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem, kuri pēc tiesas vērtējuma ir atzīstami par derīgiem, ir iegūti atbilstoši likuma normām un satur ziņas par faktiem, kas apstiprina Apsūdzētās vainu norādītajā apjomā, to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Cietusī/Cietušais/ tiesas sēdē paskaidroja, ka 2014.gada 17.martā viņai no mājām paņēmu vienu banknoti 100 EUR vērtībā, kā arī divas banknotes 5 EUR vērtībā. Minētās naudas banknotes ielika savā melnas krāsas naudas makā. Naudas maks ir aizverams/atverams ar rāvējslēdzēju. Atverot rāvējslēdzēju, uzreiz ir redzami divi vienādi nodalījumi, kas paredzēti naudas banknotēm. Minēto 100 EUR naudas banknoti un abas pārējās nesalocītā veidā viņa ielika vienā no šiem abiem nodalījumiem. Naudas maku pēc tam ielika savā rokassomā. 2014.gada 17.martā ap plkst.11.00 viņa ieradās savā darba vietā- Rīgas domes ēkas 104.kabinetā Rīgā Rātslaukumā 1. Viņa no rokassomas izņēma naudas maku, un ar elektronisko atslēgu, neizņemot to no naudas maka, atslēdza kabineta durvis. Pēc tam naudas maku ielika atpakaļ rokassomā. Kabinetā tobrīd jau atradās kolēģis /Persona/. Kabineta centrā ir galds, kura galā viens otram blakus novietoti divi krēsli. Ieejot kabinetā, viņa nolika savu rokassomu uz krēsla, kas atrodas minētā galda galā labajā pusē. Pēc tam, kad biju atstājusi rokassomu uz krēsla, viņa devās uz citu kabinetu, lai ar apspriestos ar savu kolēģi par kādu projektu. /Persona/ palika kabinetā. Pēc tam, viņa aizgāja uz virtuvi, kas atrodas pa diagonāli no 104.kabineta. Virtuvē ienāca arī /Persona/ un pagatavoja kafiju. /Persona/ paskaidroja, ka pie viņa ir ieradusies apmeklētāja, kura, kā vēlāk noskaidroju, bija /Apsūdzētais/. /Persona/ virtuvē uzkavējās ne ilgāk kā 2-3 minūtes.

/Cietušais/ uzkavējās virtuvē aptuveni 20 minūtes un tad ap plkst.11.30 iegāja kabinetā, kur /Persona/ runāja ar kādu sievieti. Sieviete sēdēja pret /Cietušais/ ar muguru, tāpēc viņas seju neredzēja. Sieviete

sēdēja uz tā krēsla, kas atradās blakus tam krēslam, uz kura viņa biju nolikusi savu rokassomu. Viņa paņēma savu rokassomu un devās prom uz pieteikto vizīti pie manikīres. Pa ceļam no darba līdz manikīres dzīvesvietai viņa nekur neapstājās, kā arī naudas maku neizmantoja.

Pie manikīres, kad ap plkst.13.00 vēlējās norēķināties par pakalpojumu un izņēma no rokassomas naudas maku, viņa konstatēja, ka tajā vairs nav 100 EUR naudas banknotes, kuru no rīta tur biju ielikusi, bet abas banknotes 5 EUR vērtībā bija palikušas. Pārbaudot rokassomu, konstatēja, ka naudas banknotes nav arī tur. Visu to laiku, kuru pavadīja pie manikīres, rokassoma atradās viņas redzeslokā.

Sākotnēji viņa domāja, ka naudu pazaudēju vai tomēr neielika naudas makā un aizmirsa mājās. Aizbraucot mājās, viņa konstatēja, ka 100 EUR naudas banknotes tur nav. Apdomājot notikušo, saprata, ka vienīgais brīdis, kad kādam bija iespēja naudu nozagt, bija tad, kad rokassoma atradās viņas darbavietā. Pieļāva iespēju, ka /Persona/ apmeklētāja to nozaga brīdī, kad viena atradās kabinetā, kamēr /Persona/ gatavoja kafiju. Uztur pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Lieciniece/Liecinieks 1/ tiesas sēdē sniedza liecības, kas pēc būtības apstiprināja cietušās /Cietušais/ sniegtās liecības (l.l.13).

Liecinieks/Persona/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš ir Rīgas domes deputāts un tiešām viņam bija sarunāta tikšanās ar /Apsūdzētais/, kas notika viņa kabinetā. Viņš tiešām bija izgājis no kabineta, lai uztaisīt kafiju uz 2-3 minūtēm. /Apsūdzētais/ tanī brīdī kabinetā palika viena. Kabinetā kopā ar viņu strādā vēl /Cietušais/, kuras mantas arī atradās kabinetā. Vēlāk uzzināja, ka /Cietušais/ ir pazudusi nauda, tad uz Rīgas domi tika paaicināta /Apsūdzētais/, kura atzinās, ka ir paņēmusi naudu un apņēmās atdot un neatdeva (l.l.12).

Liecinieks/Liecinieks 2/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš strādā Rīgas domē. Tā kā viņš ir bijušais policijas darbinieks, viņam palūdza, noskaidrot, kas varēja paņemt /Cietušais/ naudu. Viņš noskatījās video ierakstu un secināja, ka tā varēja būt /Persona/ apmeklētāja /Apsūdzētais/, kas īsi brīdi viena atradās /Persona/ un /Cietušais/ kabinetā. /Apsūdzētais/ tika paaicināta uz Rīgas domi, ar viņu notika saruna un viņa atzinās, ka ir paņēmusi naudu un apsolīja atgriezt. Par to /Apsūdzētais/ uzrakstīja parakstu.

No notikuma vietas apskates protokola ar shēmu redzams kabinets, kurā notika zādzība un vieta, kur atradās soma ar maku, kā arī kabinetā esošas videokameras atrašanās vieta (l.l.6-7).

No izņemšanas protokola redzams, ka tiek CD ar kabinetā esošās novērošanas videokameras ierakstiem (l.l.10).

No apskates protokola redzams, ka videoieraksta 00.51 sekundē vīrietis pieceļas kājās, un paņemot no galda mobilo telefonu dodas videonovērošanas kameras virzienā. Videoieraksta 00.56 sekundē vīrietis pazūd no videonovērošanas uztveršanas zonas. Videoieraksta 01.09 sekundē parādās sieviete ar gaišiem - krāsotiem, pusgariem matiem, kas ir savākti ar sprādzi, mugurā ir melnas krāsas, garš mētelis, ap kaklu gaišas krāsas šalle, rokās melnas krāsas soma, lietussargs, kas ienāk telpā pieiet pie krēsla, kur novietota soma. Savu rokassomu viņa noliek uz pusapaļā galda labās puses, bet ar labo roku veic darbības, pie krēsla uz kura novietota soma, tad ar labo roku, kaut ko ieliek mēteļa labajā kabatā. Pie somas sieviete pakavējas apmēram 10 sekundes, tad pāriet pie galda uz kreiso pusi divus apskatās, pastaigā apkārt (l.l.11).

No protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām redzams, ka liecinieks /Persona/ atpazīst /Apsūdzētais/ kā personu, kas apsūdzībā norādītajā laikā atradās viņa kabinetā (l.l.19-20).

Tiesai nav pamata neticēt cietušās /Cietušais/, liecinieku /Liecinieks 1/, /Persona/ un /Liecinieks 2/ tiesas sēdē pārbaudītajām liecībām, jo tās neizraisa šaubas par to patiesumu, apstiprinās savstarpēji un ar krimināllietas materiāliem, ir konsekventas gan tiesas izmeklēšanā, gan pirmstiesas izmeklēšanā.

Cietusī un liecinieki tiesas apstiprināja, ka vienīgā persona, kas apsūdzībā norādītajā laikā un vietā atradās

kabinetā pie cietušās /Cietušais/ rokas somiņas ir bijusi tieši Apsūdzētā. cietušās un liecinieku liecības apstiprina videoieraksts, no kura redzams, ka tiešā, apsūdzētā /Apsūdzētais/ pienāk kabinetā uz krēsla noliktai somiņai, tiešām ir redzama Apsūdzētās labās rokas kustība somiņas virzienā un beidzams redzams, ka roka tiek ielikta jau sava mēteļa kabatā. Tālāk liecinieks /Liecinieks 2/ apliecināja, ka viņa klātbūtnē Apsūdzētā ir atzinumu naudas paņemšanas faktu un labprātīgi ir par to uzrakstījusi parakstu.

Nav pat īsti saprotams, kāds morāls spiediens Rīgas domes telpās, it kā, tika izdarīts Apsūdzētajai, ka viņa uzrakstīja parakstu, kurā atzinās zādzības izdarīšanā, jo līdz pat tiesas sēdei, ne policijā, ne prokuratūrā nesniedza ziņas par viņas ietekmēšanu, līdz ar to Apsūdzētās tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi tiesas sēdē neguva apstiprinājumu un ir vērtējami kā mēģinājums izvairīties no krimināltatbildības un soda.

Novērtējot Apsūdzētās paskaidrojumus, kā arī pārbaudot un izvērtējot krimināllietas materiālus, tiesa secina, ka iepriekšējā izmeklēšanā Apsūdzētās noziedzīgās darbības ir pareizi un pamatoti kvalificētas pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Nosakot soda veidu un mēru Apsūdzētajai, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, Apsūdzētās personību, viņas atbildību pastiprinošos un mīkstinošos apstākļus.

/Apsūdzētais/ - dzīvo /adrese/, nestrādājoša, agrāk nesodīta.

Apsūdzētās atbildību mīkstinošie apstākļi atbilstoši Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas nosacījumiem nav konstatēti un atbildību pastiprinoši apstākļi atbilstoši Krimināllikuma 48.pantam nav konstatēti.

Noklausoties cietušā, aizstāvja un prokurora viedokli un ņemot vērā faktiskos lietas apstākļus - Apsūdzētās personību, to, ka agrāk nav tiesāta, tiesa secina, ka Apsūdzētajai sods nosakāms piespiedu darba veidā, un uzskata, ka nenosakot Apsūdzētajai tieši šādu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu netiks sekmēta viņas un citu personu atturēšanās no noziegumu izdarīšanas.

Krimināllietā cietusī /Cietušais/ pieteica kaitējuma kompensāciju 100 eiro apmērā, kuru tiesas sēdē uzturēja un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas pirmā punkta un Civillikuma 1779.panta nosacījumiem no Apsūdzētās par labu cietušajai piedzenama kaitējuma kompensācija pilnā apmērā.

Tiesas sēdē pēc tiesas uzaicinājuma Apsūdzētās aizstāvību realizēja zvērināts advokāte K.Grozne-Kļusova, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Noteikumiem par advokāta samaksu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā un samaksas kārtību, no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība par juridisko pakalpojumu sniegšanu Apsūdzētajai, kā dēļ atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmās daļas nosacījumiem minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij uzliekams Apsūdzētajai.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512.panta, tiesa

nosprieda:

/Apsūdzētais/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas laikā ieskaitīt termiņu - 2014.gada 17.septembri (viena diena), t.i., /Apsūdzētais/ iepriekšējā apcietinājumā pavadīto laiku, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu atbilst 8 (astoņām) piespiedu darba stundām.

Šajā krimināllietā /Apsūdzētais/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, un papildus drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts, pēc sprieduma stāšanās spēkā atcelt.

Piedzīt no /Apsūdzētais/, personas kods /personas kods/, par labu valstij 133,77 EUR (simtu trīsdesmit trīs euro 77 centus) par sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas izmeklēšanā, nosakot termiņu labprātīgai izpildei — 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un tie iemaksājami: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, un tiesai pēc samaksas iesniedzams maksājuma dokuments.

Piedzīt no /Apsūdzētais/, personas kods /personas kods/, par labu /Cietušais/, personas kods /personas kods/, materiāla kaitējuma kompensāciju 100 EUR (simts euro) apmērā.

Lietisko pierādījumu krimināllietā: vienu CD-R disku, kas glabājas pie krimināllietas, pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas 2015.gada 8.maija apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis (paraksts) I.Dzenis

Noraksts pareizs.

Tiesnesis I.Dzenis